

МАКЕДОНСКАТА САГА

Е

те, повторно ќе се слушне виењето на зурлите, а тешкиот удар на тапаните ќе се разнесува над далеку познатото Крушево. Топотот на коњите како чекан ќе удираат врз камиот мегдан, симбол на пркосот и непокорот на Македонците, а река луѓе ќе се слева по патеките по кој врвеле славните комити, да се поклонат пред великиот Мечкин камен. И, за чудо, овој пат ќе се вее само македонското знаме. Да не заборавиме, сега за секоја прилика низ нашата држава рамковно ќе се веат и други знамиња. Но, ние ВИСТИНСКИТЕ МАКЕДОНЦИ - ПАТРИОТИ ПО ДУША И ПО ВОКАЦИЈА - КАЖУВАМЕ ДЕКА ОД ТОЈ ДЕН ПА ВО ИДНИНА, ЗА ДА СЕ ЗНАЕ КОИ СМЕ, ШТО СМЕ И ОД КАДЕ СМЕ, ДРЖАВАТА ЌЕ МОРА НА СВЕТОТ ДА МУ ЈА ДАДЕ УСКРАТЕНАТА МОЖНОСТ ДА НЕ ПОЗНАЕ ПО ОНА ЕДИНСТВЕНОТО НАШЕ ЗНАМЕ – ШЕСНАЕСЕТКРАКОТО СОНЦЕ, ЧИЕШТО НЕПРИКОСНОВЕНО ПОСТОЕЊЕ НИКОЈ НЕ СМЕЕ ДА ГО НЕГИРА ЗАТОА ШТО ТОА МОРА ДА ГО ДОБИЕ СООДВЕТНИОТ ТРЕТМАН НА СИМБОЛ СО КОЈ ВЕКОВНО ОПСТОЈУВАМЕ. А неговото место е токму таму каде што ќе се слават двата Илиндена, едниот - Илинденско востание, кренато на ден "Свети Илија", голем верски празник, а другиот - кога се одржало Првото заседание на АСНОМ.

На 2 август 1903 година, Илинденците-комити покажаа колку е силна свеста кај Македонците за ослободување од повеќегодишната тиранија. Навистина, востанието не успеа, но остави силна трага во македонската историја бидејќи самоорганизираноста и сите белези од државноста на Крушевската република покажаа колку македонскиот народ е подготвен сам да си ја избере судбината. Затоа, и години по овој голем историски настан, тој со себе носи голема одговорност, традиција, но и завет дека се почитува смртта на загинатите револуционери, кои славно ја обележаа нашата крвава и мачничка историја.

На 2 август 2005 година славните Илиндени ќе потсетат и на дамнешната битка кај Херонеја, кога била воспоставена македонската хегемонија над грчкиот свет, а секако ќе потсетат и на раѓањето на Александар Македонски. Настани кои се едни од најзначајните датуми од историјата на македонскиот народ, повод за големо славење.

Но, повторно се наметнува прашањето "колку државниот врв е подготвен и организиран да го прослави овој голем ден, без афери, скандали, гафови?" Искуството од години наназад предупредува дека вакво нешто кај нас е неизбежно, па може да се очекува "нешто" да фрли сенка и да го расипе големиот Ден за македонскиот народ.

И како по обичај, пред големиот празник Илинден, секогаш е неизвесно дали државниот врв ќе успее да ги убеди српските владици, да дозволат македонска делегација да положи цвеќе на местото каде што пред 62 година се одржало Првото заседание на АСНОМ. И повторно во манастирот "Прохор Пчињски" српските свештеници се прават наглуви, а за прославата на 2 август не слушале. Немаат најави ниту од државата ниту, пак, од Српската православна црква дека во манастирскиот комплекс или како лани, пред него, ќе имаат гости од државниот врв од Македонија. Како што велат, досега до нив не пристигнало никакво барање. А кај нас, ниту во пет до дванаесет, сè уште не се знае ништо, топката постојано си ја префрлаат - од ресорните министерства, дали за култура или за надворешни работи, требало да се контактира со надлежните во соседството. И додека нашите "надлежни" се налегаат, во "Прохор Пчињски" сепак за празникот на 2 август ќе има литургија. Оттаму велат вратите се отворени за гости. Таму неодамна беа и неколку приврзаници на расколникот, кои тврдеа дека најверојатно ќе присуствуваат на Илинденската литургија, кога и поглаварот Павле треба нему да му го врати томосот за таканаречената охридска архиепископија?!

А, Пелинце? И таму нешто се подготвува за 2 август. До меморијалниот центар се гради библиотека со амфитеатар, а до него и ресторан. Амбициозно, но и двете згради треба да бидат завршени до почетокот на август! Постои надеж дека ќе успеат навреме.

Но, едно е сигурно. За Илинден претседателот на Собранието Јордановски ќе оди во Крушево, министерката Митрева со иселениците во Трново. Останува уште само претседателот Црвенковски да одлучи каде ќе биде на големиот празник...

А, народот? Каде и колку достоинствено ќе може да ги прослави двата Илиндена? До кога ќе биде под стрес од сè она што ни се случува? До кога ќе нè изненадуваат со експлозии, терористички напади, безбедносни вибрации, афери, скандали? Колку македонскиот граѓанин ќе се чувствува безбедно и слободно доколку посака да си ги чествува големите македонски празници така како што доликува, чувствувајќи се како вистински Македонец?!

Како и да е, да заборавиме на неубавите работи кои покрај нас го потресуваат и целиот свет и да си честитаме од сè срце ЗА МНОГУ ГОДИНИ МАКЕДОНЦИ, НЕКА ВИ Е ЧЕСТИТ ИЛИНДЕН!

Од основачот Горѓија - Џорџ Атанасоски